Μακεδονικά

Τόμ. 2

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

1941-1952

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
1953

Αθαν. Χρυσόχου, Οι βόρειες επαρχίες της Ελλάδος και οι βουλγαρικές βλέψεις. [Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών. Μακεδονική λαϊκή βιβλιοθήκη αρ. 1]. Θεσσαλονίκη, 1942. 8ο σ. δ'+38.

Απ. Βακαλόπουλος

doi: [10.12681/makedonika.9326](https://doi.org/10.12681/makedonika.9326)

Copyright © 2016, Απ. Βακαλόπουλος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Βακαλόπουλος Α. (2017). Αθαν. Χρυσόχου, Οι βόρειες επαρχίες της Ελλάδος και οι βουλγαρικές βλέψεις. [Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών. Μακεδονική λαϊκή βιβλιοθήκη αρ. 1]. Θεσσαλονίκη, 1942. 8ο σ. δ'+38. *Μακεδονικά*, 2, 788–789. <https://doi.org/10.12681/makedonika.9326>

Πόση εἶναι ἡ χρησιμότητα τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν γιὰ τὴ γνώση τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τονιστῇ. Πρέπει ὅμως νὰ βιαστοῦμε, γιὰτὶ σύντομα θὰ λείψουν οἱ γέροι πρόσφυγες καὶ τὰ ἀρχεῖα τῶν συλλόγων τους, πού κρύβουν κάποτε ἐνδιαφέροντα ἔγγραφα, θὰ παραπεταχθοῦν καὶ ἴσως καταστραφοῦν.

ΑΠ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Φιλ. Δραγούμη, Προσοχή στη Βόρειαν Ἑλλάδα 1945-1948. [Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Ἐθνικὴ βιβλιοθήκη ἀρ 12]. Θεσσαλονίκη, 1949. 8ο σ. 72.

Στὸ βιβλίον αὐτὸ ὁ κ. Δραγούμης συγκεντρώνει καὶ ἀνατυπώνει ὀρισμένα ἄρθρα δημοσιευμένα μεταξὺ 1945-1948 στὴν «Πολιτικὴν Ἐπιθεώρησιν», καθὼς καὶ σὲ διάφορες ἑλληνικὲς ἐφημερίδες τοῦ ἑξωτερικοῦ, τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Μακεδονίας. Στὰ ἄρθρα αὐτὰ ἐκθέτει ἐνδιαφέροντες καὶ ἀξιόπρόσεκτες ἀπόψεις του γιὰ ἐπίκαιρα ἐθνικὰ ζητήματα, πού ἀναφέρονται στὴν Ἑλλάδα καὶ εἰδικὰ στὴ Βόρειαν Ἑλλάδα. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ἰδιαίτερα τὸ ἄρθρον του «Ἡ σπονδυλικὴ στήλη τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου» (σελ. 46-71).

ΑΠ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀθαν. Χρυσόχοου, Οἱ βόρειες ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ βουλγαρικὲς βλέψεις. [Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Μακεδονικὴ λαϊκὴ βιβλιοθήκη ἀρ. 1]. Θεσσαλονίκη, 1942. 8ο σ. δ' + 38.

Μὲ τὸ βιβλίον αὐτὸ τοῦ κ. Χρ. ἡ «Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν» ἐγκαινίασε τὴ «Μακεδονικὴ Λαϊκὴ Βιβλιοθήκη», πού σκοπὸ ἔχει νὰ ἐκλαϊκεύσῃ καὶ νὰ μεταλαμπαδεύσῃ στοὺς κατοίκους εἰδικὰ τῆς Μακεδονίας τὰ πορίσματα τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας, πού ἀναφέρονται στὰ διάφορα προβλήματα τῆς. Ἡ ἔλλειψη τῆς βιβλιοθήκης αὐτῆς ἔγινε αἰσθητὴ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Κατοχῆς, ἰδίως μὲ τὴν ἔνταση τῆς ἀνθελληνικῆς προπαγάνδας τῶν Βουλγάρων, πού ἀπέβλεπαν νὰ προσαρτήσουν στὸ κράτος τους ἐδάφη τῆς ἑλληνικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Γι' αὐτὸ ὡς πρῶτο δημοσίευμα τῆς «Μακεδονικῆς Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης» ἐκυκλοφόρησε τὸ ἐπίκαιρον ἔργον τοῦ κ. Χρ., ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἀνατρέχει ὡς τὴν πρώτη ἐμφάνιση τῶν Βουλγάρων στὴν ἱστορίαν καὶ ἔξιστορεῖ πολὺ σύντομα τοὺς ἀγῶνες τοὺς ἐναντίον τοῦ Βυζαντίου, καθὼς καὶ τὴν ὑποταγὴν τοὺς στοὺς Τούρκους, διαπραγματεύεται κατόπιν κάπως ἐκτενέστερα τὴν ἀνθελληνικὴν δράσιν τῶν Βουλγάρων κατὰ τὸν ΙΘ' καὶ τὶς ἀρχὰς τοῦ Κ' αἰ. Τέλος σὲ χωριστὸ τμῆμα τοῦ βιβλίου του ὁ κ. Χρ. ἐξετάζει τὴν ἐθνολογικὴ σύνθεση τῶν πληθυσμῶν

τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης κατὰ τὶς ἀρχὰς τοῦ Κ' αἰ. καὶ καταδεῖχναι πόσο ἀβάσιμες καὶ παράλογες εἶναι οἱ ἑδαφικὲς ἀξιώσεις τῶν Βουλγάρων στὶς χῶρες αὐτῆς.

ΑΠ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀθαν. Χρυσόχοου, Οἱ Βλάχοι τῆς Μακεδονίας, Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου. [Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Μακεδονικὴ λαϊκὴ βιβλιοθήκη ἀρ. 2]. Θεσσαλονίκη, 1942. 8ο σ. 18.

Τὸ φυλλάδιο αὐτό, ποὺ τυπώθηκε καὶ κυκλοφόρησε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Κατοχῆς, ὅπως καὶ τὸ παραπάνω, ἀντικρούει τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας, ὅτι κοινοὶ εἶναι οἱ ἐθνολογικοὶ δεσμοὶ Ρουμάνων καὶ Βλάχων τῆς Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας, καὶ ἐκλαϊκεύει τὶς ἐπιστημονικὲς ἀπόψεις τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἀντ. Κεραμοπούλλου, σύμφωνα μὲ τὶς ὁποῖες οἱ Βλάχοι τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν εἶναι ὙἝλληνες, ποὺ δέχτηκαν τὴ λατινικὴ γλῶσσα μετὰ τὴν ὑποταγὴ τους στοὺς Ρωμαίους.

ΑΠ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ν. Κ. Διούμπα, Ἡ ἀναγκαία στρατηγικὴ διαρρύθμισις τῶν ἑλληνικῶν συνόρων. [Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Ἑθνικὴ βιβλιοθήκη ἀρ. 6]. Θεσσαλονίκη, 1946. 8ον σ. 15.

Τὸ ζήτημα τῆς χαράξεως καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν πρὸς βορρᾶν ἐκ 1181 χιλιομέτρων συνόρων τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἐξητάσθη ἐπανεπιλημμένως ἐκ μέρους πολλῶν καὶ ἀπὸ ποικίλων ἀπόψεων, ἥτοι στρατηγικῆς, ἱστοριοεθνολογικῆς, οἰκονομικῆς, ἀκόμη δὲ κατὰ τὰς περιστάσεις ἔναντι τῆς Ἀλβανίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Γιουγκοσλαβίας κενωρισμένως ἢ καὶ ἐνιαίως. Αἱ δραματικαὶ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν ἐξελίξεις, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν κατὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον εἰς τὴν Βαλκανικὴν, ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς πολλοὺς ὙἝλληνας εἰδικοὺς ἀκόμη καὶ μὴ ν' ἀπασχοληθοῦν μὲ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος. Οἱ καρποὶ τῆς μελέτης ἐκείνης ἤρχισαν ἤδη διαρκούσης τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς νὰ βλέπουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, ὁ ἀριθμὸς των ὅμως ἠῤῥεῖτο εὐθύς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν. ὙἘγγραφον τότε καὶ ἔδημοσίεον οἱ ὙἝλληνες, διὰ νὰ διαφωτίσουν ξένους, συμμάχους ἐν ὅπλοις, διὰ νὰ πείσουν ἢ καὶ μεταπείσουν ποσοστὸν ὁμοεθνῶν των, τὸ ὁποῖον ἢ δειλιᾷ ἐνώπιον οἰασδῆποτε ἀπόψεως ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ζητήματος ἢ ἀντιστρατεύεται οἰανδῆποτε ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἑδαφικὴν μεταβολήν, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν τὸ χειρότερον, ὅτι δηλ. προθυμοποιεῖται εἰς ἐκχωρήσεις.